

GOS.604.14.2020

Rada Miejska w Krajence
ul. Szkolna 17, 77-430 Krajenka

W związku z petycją z dnia 19 czerwca 2020 roku (wpływ 24.06.2020 r.) „Społecznego Komitetu w sprawie zmiany lokalizacji Budowy Stacji Bazowej Telefonii Komórkowej” z siedzibą ul. Wł. Jagiełły 36a, 77-430 Krajenka, w imieniu którego działa pełnomocnik Arkadiusz Michalski, skierowaną do organu Rady Miejskiej w Krajence (w petycji błędnie podano nazwę organu: „Rada Gminy i Miasta Krajenka”), Burmistrz Gminy i Miasta Krajenka, niniejszym wyjaśnia:

W związku z zainteresowaniem mieszkańców Krajenki w mediach społecznościowych, sprawą budowy bezobsługowej stacji bazowej telefonii komórkowej ZLO3051 sieci PLAY, w dniu 15 czerwca 2020 roku Burmistrz nie pozostając obojętny na obawy mieszkańców, wychodząc ponad obowiązkowe i standardowe praktyki, upublicznił dokładną i obszerną informację na temat przeprowadzonej procedury związanej z wydaniem decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego dla ww. inwestycji. Informację wraz ze skanami dokumentów sprawy, upubliczniono zarówno na stronie internetowej gminy Krajenka, jak i na BIP Krajenka.

Odnosząc się do kwestii poruszonych w petycji, wyjaśniam kolejno:

1. z petycji: *„Bezpośrednie sąsiedztwo masztu spowoduje nie tylko utratę wartości budynków mieszkalnych ale i przyległych działek.”*

Odpowiedź:

Zarzut spadku wartości nieruchomości znajdujących się w otoczeniu planowanej inwestycji, niestety nie może mieć wpływu na rozstrzygnięcie dot. lokalizacji inwestycji. Zarówno przy wydawaniu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, jak i na późniejszym etapie, tj. decyzji o pozwoleniu na budowę wydawanej przez organ architektoniczno-budowlany (właściwy w sprawie: Starosta Złotowski), brak jest podstaw prawnych do odmowy lokalizacji inwestycji z uwagi na ewentualne wahania wartości działek sąsiadujących. Ustawodawca w żadnym z obowiązujących aktów prawnych nie nałożył obowiązku sporządzenia przez Inwestora analizy spadku wartości nieruchomości w okolicach planowanej inwestycji.

2. z petycji: „Maszt nie wpisuje się w krajobraz miasta, wręcz obniża jego walory estetyczne i kulturowe.”

Odpowiedź:

Zarzut ten jest zrozumiały i w ocenie organu słuszny, jednakże przepis art. 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym mówi wprost, że „nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Przepis art. 1 ust. 2 nie może stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego.” Przy czym przywołany przepis art. 1 ust. 2 mówi, że w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się m.in. *wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, walory architektoniczne i krajobrazowe*. Jak wynika z powyższego, nawet gdy w ocenie organu wydającego decyzję, inwestycja celu publicznego nie wpisuje się w krajobraz miasta, niestety nie może to stanowić podstawy odmowy decyzji.

Jednocześnie odnosząc się do walorów estetycznych dla przedmiotowej inwestycji, należy zwrócić uwagę, że betonowa podstawa masztu usytuowana ma być w głębi działek, zatem jej dolna część przesłonięta będzie przez sąsiadujące budynki i nie będzie widoczna z ulicy. Jednocześnie każda inna potencjalna lokalizacja w mieście, nie będzie w pełni satysfakcjonująca, gdyż biorąc pod uwagę wysokość wieży, zawsze będzie ona widoczna.

3. z petycji: „W kwalifikacji przedsięwzięcia z lutego 2019 roku, przygotowanej przez inwestora stacja bazowa ma być zlokalizowana na terenie wiejskim. Lokalizacji przy ul. Wł. Jagiełły 19, działki ew. nr 86/2 i 88/1 w obrębie 0084 znajduje się w centrum miasta.”

Odpowiedź:

W Kwalifikacji przedsięwzięcia z lutego 2019 roku, w **Rozdziale 3. Opis przedsięwzięcia**, w części **Lokalizacja** (str. 3) wpisano: „Stacja bazowa będzie lokalizowana na nowej wieży w miejscowości Krajenka (gm. Krajenka, pow. złotowski, woj. wielkopolskie, przy ul. Wł. Jagiełły 19 na działkach ewidencyjnych nr 86/2 i 88/1 obręb 0084”.

Następnie w dalszej części: **Opis zagospodarowania otoczenia stacji bazowej** (str. 4), faktycznie omyłkowo wpisano „Stacja bazowa jest zlokalizowana na terenie wiejskim”.

Celem opracowania było dokonanie oceny, czy zgodnie obowiązującymi wówczas przepisami, tj. z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (wówczas: Dz.U.2016.71; obecnie: j.t.Dz.U2019.1839), rozpatrywana stacja bazowa może zostać zaliczona do przedsięwzięć mogących zawsze lub

potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przywołane rozporządzenie nie rozgranicza osobno terenów wiejskich i miejskich w tym zakresie. Oceny dokonuje się na podstawie mocy anten i ich odległości od miejsc dostępnych dla ludności (bez względu na to czy są to tereny wiejskie czy miejskie). Zatem omyłkowe w tym przypadku sformułowanie, że „Stacja bazowa jest zlokalizowana na terenie wiejskim”, nie ma wpływu na finalne wnioski opracowania.

4. z petycji: „*Niezgodność pomiędzy wydaną przez Burmistrza decyzją, a opinią biegłego sądowego i danymi zawartymi w kwalifikacji przedsięwzięcia przedstawionej przez inwestora. Opinia biegłego nie zawiera wszystkich numerów działek, na których ma zostać zrealizowana inwestycja, co mogło mieć istotne znaczenie dla sformułowanych w niej wniosków.*”

Odpowiedź:

Decyzja lokalizacyjna obejmuje działki nr: 88/1, 86/2, 93/8, 98/5 i 98/4 w obrębie nr 0084 miasta Krajenka, zgodnie ze złożonym wnioskiem inwestora. Wnioskiem, a tym samym decyzją, objęty jest teren składający się z pięciu działek ewidencyjnych, przy czym stacja bazowa (maszt) usytuowana ma być na dwóch działkach o numerach 88/1, 86/2, a pozostałe trzy działki o numerach 93/8, 98/5, 98/4 stanowią teren dojazdu do inwestycji. Działki nr 88/1 i 86/2, na których planowany jest maszt, nie leżą bezpośrednio przy drodze publicznej (tj. nie przylegają bezpośrednio do ul. Wł. Jagiełły), stąd wskazanie inwestora, którędy odbywać się będzie komunikacja.

Jednocześnie zaznaczyć należy, że obiekty urządzeń infrastruktury technicznej (a więc stacja bazowa telefonii komórkowej) nie wymagają spełnienia warunku dostępu do drogi publicznej (art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym j.t.Dz.U.2020.293 ze zm.).

Ponadto w ogłoszeniach i zawiadomieniach o planowanej inwestycji, także wyraźnie wskazano, że działki nr 88/1, 86/2 to miejsce inwestycji, a działki nr 93/8, 98/5, 98/4 to dostęp do drogi publicznej. Zatem opinia biegłego, a także Kwalifikacja przedsięwzięcia, skupiać musiały się na działkach 86/2 i 88/1, bo to na nich właśnie posadowiony ma być maszt.

5. z petycji: „*Z dokumentacji nie wynika czy został uwzględniony efekt nakładania się pól magnetycznych wszystkich podobnych urządzeń w obrębie oddziaływania masztu, co może mieć znaczenie dla określenia całkowitej dawki promieniowania elektromagnetycznej emitowanej do środowiska.*”

Odpowiedź:

Na etapie procedury wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, rolą organu prowadzącego postępowanie jest dokonanie analizy kwalifikacji przedsięwzięcia oraz udzielenie

odpowiedzi na pytanie czy dokumentacja przedłożona wraz z wnioskiem o wydanie ww. decyzji jest właściwa oraz czy w jej podstawie istnieje wymóg uzyskania ww. decyzji środowiskowej.

Na tym etapie, zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami prawa, oraz ich interpretacją Burmistrz Krajenki dokonał analizy (poprzez zlecenie opracowania opinii osobie posiadającej tytuł biegłego sądowego z zakresu ochrony środowiska oraz oddziaływania na środowisko przedsięwzięć inwestycyjnych). W toku opracowanej analizy, wzięto pod uwagę nie tylko materiał dowodowy przedłożony przez wnioskodawcę, ale również konieczność sumowania mocy anten planowanych na poszczególnych azymutach. Dodatkowo, mając na uwadze orzecznictwo sądownoadministracyjne cytowane w opinii biegłego, szczegółowej analizie poddano możliwość występowania miejsc dostępnych dla ludności w osi głównej wiązki promieniowania. Organ uwzględnił także stanowisko biegłego, w którym za miejsca dostępne dla ludności uznano również takie miejsca, które mogą zostać zabudowane w przyszłości. Cała analiza przeprowadzona była przy zachowaniu zasady przezorności środowiskowej, to znaczy przy uwzględnieniu ww. kwestii.

Nadto, zaznaczyć należy, że w toku analizy wykonanej przez biegłego wzięto również pod uwagę - przy kwalifikowaniu przedsięwzięcia - ukształtowanie terenu położonego w odległościach wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Analiza rzędnych terenu wykonana w osi głównej wiązki promieniowania, obliczona dla wartości mocy sumarycznych charakteryzujących dany azymut, nie wskazała na występowanie miejsc dostępnych dla ludności zarówno na etapie prowadzenia procedury administracyjnej, jak również w przyszłości.

Z treści przedłożonej opinii biegłego, jednoznacznie wynikało, że planowane przedsięwzięcie nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto o ile na etapie procedury prowadzonej przez Burmistrza Krajenki nie była wymagana decyzja środowiskowa, o tyle na etapie wydawania decyzji o pozwoleniu na budowę to organ architektoniczno-budowlany, czyli właściwy w sprawie Starosta Złotowski, winien szczegółowo zweryfikować oddziaływanie obiektu, w tym uwzględniając możliwość nakładania się fal elektromagnetycznych z różnych źródeł, a także tych emitowanych przez radiolinie, które na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie są uwzględniane przy kwalifikacji przedsięwzięcia. Pozwolenie na budowę zostało udzielone przez Starostę Złotowskiego decyzją nr 522 w dniu 20 grudnia 2019 roku (znak sprawy AB.67400.549.2019).

6. z petycji: „Z dokumentacji nie wynika czy podczas prac związanych z przygotowaniem ekspertyzy i wydawaniem decyzji uwzględniono możliwość sterowania wiązką pola magnetycznego a tym samym zmiany promieniowania elektromagnetycznego w czasie.”

Odpowiedź:

Szczegółowe parametry dotyczące planowanej instalacji stacji bazowej zostały zaprezentowane we wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz dołączonej do niego Kwalifikacji Przedsięwzięcia. Zauważyć należy, że w toku ww. procedury organ administracji publicznej związany jest żądaniem wniosku strony, zaś analizy dokonywane w toku postępowania mają na celu wyjaśnienie poprawności przeprowadzonej kwalifikacji.

Ponadto, jak wskazał WSA w Gdańsku, w wyroku z dnia 01 sierpnia 2018 r. (sygn. akt II SA/Gd 308/18), żaden przepis nie wskazuje wprost na obowiązek przeprowadzenia kwalifikacji przedsięwzięcia z uwzględnieniem teoretycznie możliwych, a nie faktycznie planowanych cech przedsięwzięcia. Kwalifikacja przedsięwzięcia dotyczy przedsięwzięcia planowanego, a zatem o określonych cechach i parametrach, dla takiego przedsięwzięcia jest też później udzielane pozwolenie na budowę (także Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt II SA/Po 30/18). Podobne stanowisko zajął WSA w Poznaniu w wyroku sygn. akt II SA/Po 30/18 z dnia 20 czerwca 2018 r., gdzie wskazano: "I choć zrozumiałe są obawy skarżącego, że inwestorzy we wnioskach wskazywać mogą warianty minimalne, a po otrzymaniu decyzji zwiększyć moc anten niezgodnie z wartościami wskazanymi we wniosku to jednak oczekiwanie, że orzekające organy winny czynić takie właśnie założenia, czyli, że inwestor będzie użytkował stację bazową w sposób odmienny od wskazanego we wniosku i badać potencjalne oddziaływanie stacji bazowej w oparciu wszelkie technicznie możliwe ustawienia anten, przy założeniu wykorzystania ich najwyższych teoretycznych parametrów, nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach. W konsekwencji takiego założenia przyjmowanoby czysto teoretyczne, nierzeczywiste parametry stacji bazowej telefonii komórkowej, będące konsekwencją założenia, że inwestor eksploatując urządzenia będzie naruszać obowiązujące przepisy. Idąc tym tokiem rozumowania należałoby np. przyjmować również możliwość instalowania w stacji bazowej innych urządzeń niż planowane (urządzeń o wyższych parametrach), co nie znajduje oparcia w przepisach. Z tych samych względów nie mógł zostać uwzględniony zarzut, że praktyczne ustalenie używanych przez inwestorów mocy stacji przez organy ochrony środowiska nie jest możliwe z uwagi na prawdopodobne dokonywanie przez inwestorów regulowania mocy stacji jedynie na potrzeby kontroli. Podkreślić należy, że wyspecjalizowany w ochronie środowiska RDOŚ nie uznał, by planowana inwestycja stanowiła przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko."

7. z petycji: „Brak zajęcia stanowiska przez konserwatora zabytków dotyczącego działki o numerze 98/4 objętej inwestycją mimo iż znajduje się ona w obszarze historycznego układu urbanistycznego Krajenki wpisanego decyzją wojewódzkiego konserwatora zabytków.”

Odpowiedź:

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2020.293 ze zm.), organ wydający decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, dokonuje uzgodnień z właściwymi w sprawie organami, co do zgodności projektowanej inwestycji z wymaganiami wynikającymi z przepisów odrębnych, m.in. w zakresie ochrony konserwatorskiej.

W związku z faktem, że część terenu objętego decyzją, tj. działka nr 98/4, zlokalizowana jest w granicach historycznego układu urbanistycznego miasta Krajenka wpisanego decyzją Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków do rejestru zabytków województwa wielkopolskiego - nr rejestru 680/Wlkp/A z dnia 19 czerwca 2008 roku, Burmistrz pismem z dnia 11 kwietnia 2019 roku, wystąpił do Wojewódzkiego Wielkopolskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu Delegatura w Pile, o uzgodnienie projektu decyzji lokalizacyjnej.

Zgodnie z przepisami, uzgodnienie następuje poprzez wydanie postanowienia lub w tzw. trybie milczącym – to znaczy, że organ, który dokonuje uzgodnienia, albo wydaje postanowienie w przedmiocie uzgodnienia (pozytywne lub negatywne) albo nie robi nic. W takiej sytuacji, z woli ustawodawcy, uznaje się, że jeśli organ uzgadniający nie zajmie stanowiska w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia wystąpienia o uzgodnienie – uzgodnienia dokonano (art. 53 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Nadmienić należy, że WWKZ w Poznaniu Delegatura w Pile, w praktyce każdorazowo stosuje zasadę uzgodnienia milczącego w sytuacji gdy w pełni akceptuje zapisy projektu decyzji lokalizacyjnej (a także decyzji o warunkach zabudowy). Jedynie w sytuacji gdy konserwator ma uwagi do projektu decyzji, wydaje postanowienie odmawiające uzgodnienia lub wskazuje warunki, które należy spełnić aby uzgodnienie było możliwe. Zatem w tej konkretnej sprawie, niezajęcie stanowiska przez WWKZ oznacza, że zaakceptował on w pełni i uzgodnił projekt decyzji lokalizacyjnej bez uwag.

8. z petycji: „Wobec faktu, iż inwestycja jest realizowana na terenie obszaru Natura 2000 istnieją przesłanki, że dla przedsięwzięcia powinna być przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko zwieńczona opracowaniem raportu, stanowiącego podstawę dla podjęcia dalszych decyzji administracyjnych.”

Odpowiedź:

Inwestycja nie będzie realizowana w obszarze Natura 2000. Najbliższe obszary Natura 2000:

- ✓ Natura 2000 Obszary Specjalnej Ochrony „Puszcza nad Gwdą” w odległości 6,99 km (w obrębie wsi Paruszka i Skórka);
- ✓ Natura 2000 Specjalne Obszary Ochrony „Ostoja Pilska” w odległości 8,63 km (w obrębie wsi Głubczyn).

Informacje na ten temat zawarto w Kwalifikacji przedsięwzięcia (str. 8, rozdział 3.3), opinii biegłego (str. 11, rozdział 6), a także w decyzji lokalizacyjnej (str. 2, pkt 2. ppkt 5).

9. z petycji: *„Istnieje przesłanka, że podczas wydawania decyzji o warunkach zabudowy o planowanej inwestycji nie zostały poinformowane wszystkie strony postępowania.”*

Odpowiedź:

Przed wszystkim w petycji błędnie użyto sformułowania, że decyzja dotyczy ustalenia warunków zabudowy dla planowanej inwestycji. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym rozgranicza dwa rodzaje decyzji, co do których stosuje się nieco odmienną procedurę. Są to:

- ✓ decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego - w przypadku inwestycji celu publicznego
- ✓ decyzje o warunkach zabudowy – dla innych inwestycji (niż celu publicznego).

Pojęcie „inwestycji celu publicznego” zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, oraz szeroko opisane w wydanej decyzji lokalizacyjnej (str. 5 akapit trzeci).

Ponadto Burmistrz w ogłoszeniu z dnia 08.03.2019 r., celowo zwrócił uwagę i wyjaśniał, iż w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, zgodnie z brzmieniem przepisu art. 53 ust. 1 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, o wszczęciu postępowania oraz postanowieniach i decyzji kończącej postępowanie w sprawie, zawiadamia się na piśmie jedynie inwestora oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości, na których będą lokalizowane inwestycje celu publicznego. Natomiast pozostałe strony postępowania zawiadamia się w drodze obwieszczenia, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Dodatkowo w ogłoszeniu wyjaśniono, że zgodnie art. 28 K.p.a. stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Jednocześnie Burmistrz w treści ogłoszenia zachęcał strony do udziału w przedmiotowym postępowaniu.

Inwestora i właścicieli działek na których zaplanowano inwestycję, zawiadomiono na piśmie (za zwrotnymi potwierdzeniami odbioru), natomiast pozostałe strony postępowania poprzez obwieszczenia i dodatkowe ogłoszenia. Wszelkie formalności w tym zakresie zostały dochowane.

10. z petycji: *„Mieszkańcy obawiają się skutków zdrowotnych wynikających z oddziaływania pola elektromagnetycznego tak potężnego masztu i zlokalizowanych na nim 20 anten radioliniowych i sektorowych. Do dnia dzisiejszego nie ma badań potwierdzających braku szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi jak i środowiska naturalnego. Żyjąc w cieniu masztu będziemy żyć w ciągłym poczuciu zagrożenia i niepewności.”*

Odpowiedź:

We wspólnym opracowaniu Ministerstwa Cyfryzacji oraz Instytutu Łączności - Państwowego Instytutu Badawczego pn. "Pole elektromagnetyczne a człowiek [link do opracowania: <https://www.gov.pl/web/5g/biala-ksiega1>] można znaleźć podsumowanie aktualnego stanu wiedzy dotyczącego wpływu fal elektromagnetycznych na zdrowie człowieka, zarówno w kontekście wcześniejszych technologii transmisji danych, jak również wdrażanej obecnie technologii 5G. Przygotowana przez instytucje rządowe, w oparciu o niezależne badania naukowe publikacja, w sposób rzetelny i przystępny wskazuje na rzeczywiste oddziaływania obiektów wytwarzających pola elektromagnetyczne, odpowiadając także na najczęstsze wątpliwości społeczne w tej materii, a także obrazując mity powstałe wokół niniejszej tematyki.

I tak z treści ww. opracowania możemy dowiedzieć się, że anteny stacji bazowej stojące na dachu domu nie stanowią zagrożenia dla jego mieszkańców, że otaczające nas pole elektromagnetyczne nie jest wyłącznie sztucznym wytworem człowieka, gdyż w znacznej części ma swoje źródło w procesach naturalnych, takich jak promienie słoneczne czy zjawiska atmosferyczne (np. burze). Ponadto, w treści opracowania niezależne źródła potwierdzają, że bardzo często powielanym mitem jest pogląd, iż promieniowanie elektromagnetyczne jest równie groźne jak to powiązane z radioaktywnością.

Dodać należy, że używane często w przestrzeni publicznej pojęcie elektrosmogu i elektroskażeń, stanowiło już niejednokrotnie przedmiot analiz. I tak w publikacji cytowanej przez Ministerstwo Cyfryzacji pt. "Elektroskażenia i elektrosmog. Poważny problem czy medialna sensacja?" [link: <https://www.gov.pl/web/5g/przeczytaj-elektroskazenia-i-elektrosmog-powazny-problem-czy-medialna-sensacja>] autorstwa Łukasza Czyleko - biegłego sądowego z zakresu ochrony środowiska (autor opinii dot. kwalifikacji stacji bazowej w miejscowości Krajenka), można przeczytać, że poziom natężenia pola elektromagnetycznego w Polsce wynosi zaledwie ułamek wartości normatywnych, przewidzianych przepisami prawa.

Ponadto warto przytoczyć wyrok WSA w Gdańsku z dnia 09.10.2019r., (sygn. II SA/Gd 88/19), w którym mowa jest m.in. o klasyfikacji WHO zaliczającej promieniowanie elektromagnetyczne do czynników potencjalnie rakotwórczych. Jak wynika z wniosków i uwag zgłaszanych przez Instytut Łączności Państwowy Instytut Badawczy do projektu „Programu ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi (PEM) dla Miasta na lata 2018-2022”, Grupa 2B czynników przypuszczalnie rakotwórczych dla człowieka oznacza takie czynniki, dla których istnieje ograniczony dowód działania rakotwórczego u ludzi przy braku wystarczającego dowodu rakotwórczości u zwierząt doświadczalnych, a więc "prawdopodobnie rakotwórczych" dla ludzi. Przyczyną takiej klasyfikacji jest fakt, że badania na zwierzętach eksponowanych, niekiedy nawet całe życie, na pola o wartościach podobnych do komunalnych (a nawet wyższych) nie potwierdziły ich szkodliwego działania. Jak wyjaśniono w uzasadnieniu do opublikowanego w dniu 3 grudnia 2018 r. projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw: "(...) należy wskazać, że obecny stan wiedzy na temat oddziaływania PEM na organizmy żywe, w przypadkach gdy jego natężenie mieści się w dopuszczalnych wartościach granicznych, nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, iż PEM jest szkodliwe. Pole elektromagnetyczne zakresu częstotliwości radiowych zostało w związku z tym zaliczone przez działającą w ramach WHO, Międzynarodową Agencję Badań Nad Rakiem do grupy 28 czynników "prawdopodobnie rakotwórczych", jak wiele innych czynników obecnych w życiu codziennym, takich jak piklowane warzywa, talk dla dzieci czy też wyciąg z liści aloesu."

Warto zauważyć, że źródłem pola elektromagnetycznego są także same telefony komórkowe. Jeśli znajdują się daleko od stacji bazowej i zasięg jest słaby, wówczas muszą pracować z większą mocą, żeby się z nią połączyć. Tym samym emitują pole elektromagnetyczne o większym natężeniu. Dlatego może się okazać, że chcąc skorzystać z komórki tam, gdzie zasięg jest słaby, znajdziemy się w polu elektromagnetycznym o większym natężeniu, niż gdybyśmy byli przy stacji bazowej (źródło: www.gov.pl)

Podsumowanie:

Reasumując, „Społeczny Komitet w sprawie zmiany lokalizacji Budowy Stacji Bazowej Telefonii Komórkowej”, z pewnością nie posiada pełnej wiedzy z zakresu postępowania administracyjnego i planowania przestrzennego, a także innych przepisów mających zastosowanie w przedmiotowej sprawie, na co wskazują zarzuty sformułowane w petycji. Są one niemalże w całości nietrafione, obarczone błędami, a także brakiem elementarnej wiedzy na temat naszej gminy. Działania takie jak zbieranie podpisów pod petycją, przekazywanie przy tym mieszkańcom nierzetelnych i niepełnych informacji, wzbudziło jedynie negatywne emocje. Wygląda to bardziej na celowe działania polityczne,

aniżeli troskę o nasze wspólne dobro. Komitet społeczny i jego przedstawiciele, widać nie wystarczająco interesują się aktualnymi informacjami o naszej gminie, skoro przeoczyli fakt postępowania zarówno w sprawie wydania decyzji lokalizacyjnej, jak w późniejszym czasie postępowania prowadzonego przez Starostę Złotowskiego w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla przedmiotowej inwestycji. Przypomnę, że dopiero decyzja o pozwoleniu na budowę jest decyzją zezwalającą na faktyczną realizację inwestycji, a co do niej Komitet społeczny nie ma zastrzeżeń.

Warto też zauważyć, że Komitet społeczny, mimo wszystkich błędów zawartych w petycji, nie ponosi w związku z tym ryzyka żadnych negatywnych konsekwencji czy skutków prawnych z tego tytułu.

Inaczej jednak wygląda sprawa dla organu wydającego decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Burmistrz podczas prowadzonych postępowań nie może sobie pozwolić na uznaniowość i emocje. Musi działać zgodnie z obowiązującymi przepisami, procedurami i w granicach prawa.

Niemniej jednak podczas procedowania, opierając się na ogólnych zasadach Kodeksu postępowania administracyjnego, a w szczególności na zasadzie pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej, Burmistrz podejmował dodatkowe i ponadobowiązkowe działania, które dyktowane były troską o wspólne dobro i empatią w stosunku do mieszkańców gminy (m.in. powołanie biegłego sądowego dla jak najrzetelniejszego zbadania sprawy czy zachęcanie stron do udziału w postępowaniu). Wszak organ wydający decyzję w tej sprawie, oraz pracownicy urzędu, to także mieszkańcy naszej gminy, pragnący żyć w zgodzie oraz w jak najatrakcyjniejszej i bezpiecznej wspólnej przestrzeni. Zarzuty Komitetu, iż informacja na temat inwestycji została przekazana „w sposób niemalże niezauważalny”, są w ocenie organu niewłaściwe, krzywdzące i błędnie sugerujące opinii publicznej nierzetelne prowadzenie spraw przez tut. organ. A tymczasem organ na etapie procedury decyzji celu publicznego zrobił wszystko (a nawet więcej - z uwagi na zleconą opinię) co było wymagane przepisami. Zawiadomienia, obwieszczenia i dodatkowe ogłoszenia na różnych etapach postępowania były udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy i Miasta Krajenka, jak i na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy, tj. w formie obowiązującej i zwyczajowo przyjętej, znanej mieszkańcom nie od dziś.

Należy zwrócić uwagę, iż w każdym tego typu postępowaniu, a także innych sprawach urzędu, wszelkie ogłoszenia Burmistrza, jak choćby np. zawiadomienia o przetargach, również są udostępniane w ten sposób i jednak skutecznie docierają do mieszkańców.

Przykrym jest fakt, że poza opiniami i uwagami wymienianymi jedynie w mediach społecznościowych od dnia 14.06.2020 r. na prywatnych profilach, do urzędu gminy zarówno podczas postępowania administracyjnego jak i po jego zakończeniu, nie wpłynął żaden wniosek ani zapytanie w tej sprawie, nikt z mieszkańców nie kontaktował się osobiście ani chociażby telefonicznie, pomimo

zawiadomień, obwieszczeń, a także dodatkowych ogłoszeń Burmistrza zachęcających strony do udziału w postępowaniu.

Ponadto dla wyczerpującej informacji należy zwrócić uwagę, iż złożony przez inwestora wniosek w sprawie lokalizacji przedmiotowej inwestycji, nie był zapytaniem o przychylność gminy i jej stanowisko w tej kwestii, ale był oficjalnym wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego i wniosek ten należało rozpatrzyć zgodnie z obowiązującymi przepisami uregulowanymi w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Znaczącym jest fakt, że budowa stacji bazowej telefonii komórkowej stanowi inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej, o której mowa w ustawie z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2410 ze zm.).

Rozdział 5 ww. ustawy określa szczególne zasady lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych. Przepisy art. 46 ust. 2 wskazują, że przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolniczej, leśnej, usługowej lub produkcyjnej, nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Stosownie do art. 46 ust. 1 tej ustawy, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej. Jest tu mowa o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jednak zgodnie z art. 46 ust. 3 cytowanej ustawy, w przypadku braku planu miejscowego, lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, innej niż infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu, ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, na warunkach określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 293). Art. 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym mówi wprost, że „nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi (...)”.

Inaczej wyglądała sprawa planowanego masztu na działkach gminnych w roku 2018, gdzie do gminy wpłynęło jedynie zapytanie inwestora o ewentualną możliwość dzierżawy gruntu gminnego na ten cel. Wówczas Rada Miejska w Krajence mogła wyrazić swoje stanowisko, co też uczyniła poprzez odrzucenie projektu uchwały z dnia 28 czerwca 2018 roku w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umowy najmu nieruchomości położonych w miejscowości Krajence oznaczonych numerami ewid. 209/1 i 209/3 stanowiących własność Gminy i Miasta Krajence, tym samym blokując ewentualną możliwość budowy stacji bazowej na tym terenie. W przypadku masztu w Krajence przy ul. Wł. Jagiełły, inwestycja planowana jest na działce prywatnej i Rada Miejska ani Burmistrz nie może jej zabronić.

Ponadto postępowanie w sprawie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego ma ściśle określoną procedurę opisaną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym. Ustawodawca nie przewidział w tym przypadku obowiązku, ani nawet możliwości konsultacji społecznych.

Ponadto informuję, że w dniu 29 czerwca 2020 roku, skierowano pismo do inwestora zawiadamiając go o złożonej petycji oraz prosząc o ponowne przeanalizowanie lokalizacji przedmiotowego masztu na terenie miejscowości Krajenka i rozważenie zmiany w tym zakresie.

Analizując przedmiotowe zagadnienie warto również wziąć pod uwagę fakt, że tego typu instalacja z pewnością znacznie poprawi zasięg i dostępność do nowoczesnych usług, w tym szybki dostęp do Internetu. Obecne realia i czas globalnej pandemii, a w konsekwencji stan epidemii na terenie Polski, jeszcze wydatniej podkreśliły rolę sprawnej i nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej. To dzięki niej możliwe jest zdalne wykonywanie pracy, zapewniającej wielu rodzinom utrzymanie, prowadzenie lekcji na platformach do e-learningu, dokonywanie zakupów, załatwianie spraw urzędowych, czy też najważniejsze, wezwanie pomocy medycznej czy innych służb ratowniczych, kiedy wymaga tego sytuacja.

BURMISTRZ
Stefan Kitela
Stefan Kitela

Otrzymują:

1. Rada Miejska w Krajence
ul. Szkolna 17, 77-430 Krajenka
2. GOS a/a

Do wiadomości:

1. Społeczny Komitet
w sprawie zmiany lokalizacji Budowy Stacji Bazowej Telefonii Komórkowej
ul. Wł. Jagiełły 36a, 77-430 Krajenka
poprzez pełnomocnika:
Arkadiusz Michalski
ul. Wł. Jagiełły 36a, 77-430 Krajenka